

మహా ప్రస్థానం

బాదించింది ఆయనా సహించి మరో ప్రయత్నం చేశాను

“ఈ కెప్టన్ చేసిన ద్రోహం మా హృదయానికి ఎంత దూరమిందో చూస్తే నాకూ కోపం వస్తుంది” అన్నాను ఆవిడ నావేపు తిరిగి ముఖం నాకు దగ్గరగా చేర్చి మూల్గుతూంది

‘మరిక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోండి దయచేసి!’

“నేను వెంటనే ఆ కక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయాను అక్కడ గ్లాసులో రెండు బాల్ గ్రేడ్ యన్ డ్రాప్ వుంచాను ఓ పక్కగా దాగి ఆమెను కనిపెట్టాను ముక్కు తుడుచుకుంది. దూరంగా నుంచున్న నాకు ఆమె కన్నీరు అపరిచిత చైసీయుడికి అన్యాయం చేస్తున్నాడనిపించింది ఆమె కళ్ళకు అగుబడ్డ ప్రతీమానవుడ్ని చూసి, ఆతడికి జరుగుతున్న మహా ద్రోహానికి ఆమె ఆలా దుఃఖించడం అసంభవం ఎందు

కంటే సింగపూర్లో వందలకొద్దీ స్వదేశీయులు ఆకలితో చస్తున్నారు ఆయనా మా ప్రయాణికుల్లో ఒక్కడూ కంటతడిబెట్టలేదు —ఆయనా వాళ్ళు యూరోపియన్ల వంటివారు మాత్రం కాదని నమ్మకంగా చెప్పగలను యింకా అనేక సంగతులు చూశాను మన రివ్యూనులే నావికులు, పనివారు యింకా యితరులు నాకళ్ళముందు ముక్కముక్కలా చీల్చేయబడ్డం, నలిపేయబడడం, పాతేయబడ్డం జరిగింది యిదేమీ ప్రయాణికుల్ని కలవరపరచలేదు ఒకప్పుడు అతిగా ప్రవర్తించిన వాళ్ళని చూసయినా, అంత ఆకారణంగా ఏర్పడుతున్న రక్త ప్రవాహాన్ని చూచేనా ఎవరేనా కడులుతే కడలవచ్చు అంతే! ఆమె చేసిన ఆ పనినిగురించి నేను చాలా ఆలోచించాను కానీ నాకెక్కడా సమధానం దొరకలేదు” సాషాని సర్దుకున్నాడు దూరాన్న ఎదో చప్పుడు విని ఆకస్మాత్తుగా అన్నాడు.

‘దాల్తో కొంత తెలివితక్కువకనం వుందని నాకు అనుమానం వేస్తోంది”

బాగా రాత్రయిపోయింది పలచని నీలిరంగులో ఆకసంమీద నక్షత్రాలు గుడ్డిగా వెలుగుతున్నాయి, చంద్రుని ఆశ్చర్యమయిపోయింది. మాకు దగ్గరగావున్న చవుకుచెట్టు చీకట్లో కలిసిపోయి నాకంటికొక ‘మాను’లా అగుబడ్తూంది

ఆరాత్రికా అడవివాళ్ళ గుడిశల్లోచేరి రాత్రి గడుపుదామని సాషా తన వుదేశం వెలిబుచ్చాడు యీలోగా క్యాయల్స్ కూడా తిరుగాడనారంభిస్తాయి మేము బయలుదేరేందుకు లేదాం ఆ ఎండుగడ్డిలో ఎత్తైతి నడుస్తూ సాషా మెల్లిగా మరొక్కమాట అన్నాడు —

“మాంసం చాలా వేడిగా వున్నప్పుడు అందులో వుప్పు చేరిందో లేదో ఎవ్వడూ చూడుడు!

పాపం!

శ్రీ వై. శ్రీరామమూర్తి

అప్పుడే కాన్వోకేషన్ అయింది నల్లని గొట్ల నల్లని బోలెలతో బైటకు వస్తున్నారు దిగ్గ్రీలవారు ఒక్కరోక్కరే సోల్పులుసోల్పులుగా ఈ ఆచ్ఛాదిత వ్యక్తుల్ని చూచేసరికల్లా బుట్టబొమ్మలు గంగిరెద్దులు నాభావనాలోకంలో చెలరేగాయి. రోడ్డుప్రక్కనుంచుని చూస్తూంటే వినోధంగా ఉంది నాకు

“బాబు లో కాని దయచేయండి దిక్కులేని శంక పడుంది దహన్లం చేస్తాం” అంటూ ఓ ముసలాడు చేయిచాచాడు వంగిన నడుంతో ‘ఏదీ శవం’ అన్నాను అనుమానంగా ‘అదుగో బాబూ’ అల్లంత దూరాన ఉన్న శవాన్ని చూస్తాడు అసహ్యమనిపించింది. ‘నీకేమైనా బంధువా’ అన్నాను ‘కాదు బాబూ! చుట్టం కాదు. మా గుడిసెకు దగ్గరో

ఉండేవారు—తన పెళ్ళాంతో. ఊహ తెలిసిన నాటినుంచి బియ్యం మిల్లులో పనిచేస్తూండేవారు జబ్బులో సత్తువ బొమి కల్లో బలం ఉన్నంతవరకు, రెక్క దాచుకోకండా, రక్తాన్ని ఓడ్చి పనిచేశారు ఒడుదుడుకుల్లో అలాగే సంసారం గడుపుతోండేవారు

కాలం ఒకలా గడుస్తుందా బాబయ్యా! పనిచేసే శక్తి తగ్గిపోయింది వెనక అండా లేదు సంవత్సరం క్రితం వీడిపెళ్ళాం తిండిలేక అవటిల్లి చచ్చిపోయింది తరువాత ఎక్కడికో పోయాడు వీడు ఇంట్లోనుంచి వస్తుండగా ఇక్కడ చూచాను వీడిని చచ్చిపోయి జీవం లేకండా ఈవేళ అని దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు ముసలాడు

భారతదేశంలో ఎంతమంది అనాధులు ఇలా దిక్కులేక చచ్చిపోతున్నారో! రత్న

గర్భ ‘రాళ్ళగర్భ’ అయింది కాబోలు! ఆ నల్ల దుస్తులకోసం బదులు, ఆరులు. ఇస్తారే కాసేపటికి పాపం! ఈ దీనుని ఓ దమ్మిడి ఈయలేరు! దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాను ‘ఏం, బాబయ్యా’ అన్నాడు పాపం! ముసలాడు ‘ఏం, లేదు’ పెదిమలు వణికాయి రూపాయి చేతిలో పెట్టాను

ఓ షాహూకారు కారుపోయింది ఆ త్రోవంటే దుమ్ము మామొగాన పడింది

దేశంకోసం ప్రజలకోసం జవాన్ని ధారాపోసిన జీవి అలా మట్టిలో పొర్లాడు తున్నాడు దోపిడీ లోకం కార్లలో మైర్లు కొట్టాన్నది ‘కష్టేఫలీ’వట్టి బూటకం ఇంటికి తిరుగుముఖం పట్టాను. కాళ్ళు బరువుగా కదిలాయి.